

**PEMBERITAHUAN PERTANYAAN LISAN
DEWAN NEGARA MESYUARAT PERTAMA, PENGGAL KELIMA
PARLIMEN KETIGA BELAS**

PERTANYAAN : LISAN

TARIKH : 26 April 2017

SOALAN

Y.M. Engku Naimah binti Engku Taib minta MENTERI PEMBANGUNAN WANITA, KELUARGA DAN MASYARAKAT menyatakan bilangan kes keganasan terhadap wanita dan penderaan serta pengabaian kanak-kanak bagi tahun 2010 hingga 2017 terkini dan nyatakan sejauh manakah keberkesanan Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 (Akta 521) Pindaan 2012 dalam membendung kejadian keganasan terhadap wanita dan penderaan kepada kanak-kanak.

JAWAPAN

Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) amat prihatin dan memandang serius akan kes keganasan terhadap wanita termasuk kes keganasan rumah tangga yang berlaku di negara ini. Begitu juga dengan kebajikan ke atas kanak-kanak yang merupakan aset penting yang bakal mencorakkan masa hadapan negara. Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 digubal untuk melindungi mana-mana ahli keluarga yang memerlukan perlindungan dan peruntukan-peruntukannya dibaca bersama Kanun Keseksaan. Statistik Polis Diraja Malaysia (PDRM) dari tahun 2010 hingga Mac 2017 menunjukkan bahawa sebanyak 57,519 kes keganasan terhadap wanita telah dilaporkan. Jumlah ini merangkumi bilangan kes keganasan rumah tangga dan kes – kes jenayah di bawah Kanun Keseksaan yang melibatkan wanita sebagai mangsa seperti kes mencabul kehormatan, sumbang mahram, rogol dan kesalahan luar tabii. Daripada jumlah ini, 23,212 kes (40%) merupakan kes keganasan rumah tangga yang melibatkan wanita sebagai mangsa. Bagi kes penderaan kanak-kanak yang dilaporkan kepada JKM bagi tempoh 2010 sehingga 2016 pula adalah sebanyak 28,365 kes yang mana masing-masing berjumlah 4,982 kes bagi tahun 2016, 4,453 kes bagi tahun 2015, 4,295 kes bagi tahun 2014, 4,119 kes bagi tahun 2013, 3,831 kes bagi tahun 2012, 3,428 kes bagi tahun 2011 dan 3,257 kes bagi tahun 2010. Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah membuat pindaan pertama ke atas Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 pada 21 Disember 2012 dan dikuatkuasakan pada 20 Februari 2013. Antara pindaan utama pada ketika itu ialah memperluaskan takrifan keganasan rumah tangga daripada bentuk fizikal untuk turut meliputi penderaan emosi, mental dan psikologi, penggunaan bahan yang memabukkan dan bahan yang menyebabkan delusi kepada mangsa termasuk mangsa kanak-kanak. Selepas pindaan kepada Akta tersebut dibuat, semua pegawai yang terlibat dalam pengendalian kes keganasan rumah tangga telah diberi taklimat yang mana sebanyak 14 sesi taklimat telah diadakan di seluruh negara. Taklimat ini merupakan program advokasi yang antara lain bertujuan untuk meningkatkan kefahaman dan pengetahuan tentang kaedah pengendalian kes termasuk mangsa keganasan rumah tangga kepada pegawai yang berkaitan dan menyebarkan peranan dan tanggungjawab agensi berkaitan yang mengendalikan kes keganasan rumah tangga. Sebagai kesinambungan kepada pindaan yang dibuat ke atas Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 pada tahun 2012, KPWKM dengan kerjasama sembilan (9) lagi agensi telah membangunkan Garis Panduan Pengendalian Kes Keganasan Rumah Tangga. Garis panduan tersebut telah menyatakan dengan jelas akan peranan dan tanggungjawab dalam pengurusan kes keganasan rumah tangga oleh agensi yang terlibat antaranya seperti Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM), Jabatan Pembangunan Wanita (JPW), Polis Diraja Malaysia (PDRM), Jabatan Peguam Negara (AGC) dan Mahkamah. Selain Akta Keganasan Rumah Tangga 1994, kanak-kanak yang menjadi mangsa keganasan rumah tangga juga boleh dilindungi di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 (Pindaan 2016). Kerajaan juga telah menggubal Rang Undang-Undang Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 dan dibentangkan dalam Dewan Rakyat pada sesi ini. Perlindungan yang boleh diberikan di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 (Pindaan 2016) adalah bagi kanak-kanak yang memerlukan pemeliharaan, perlindungan dan pemulihan contohnya di bawah seksyen 30 (dera dan abai), seksyen 40 (pelacuran dan hamil luar nikah) dan seksyen 46 (tidak terkawal). Manakala Rang Undang-Undang Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 pula memperuntukkan hukuman bagi individu yang melakukan mana-mana kesalahan berunsurkan seksual ke atas kanak-kanak termasuklah yang dilakukan oleh ahli keluarga sendiri. Tuan Yang Dipertua, Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 (Akta 521) diwujudkan bagi memberi perlindungan undang-undang kepada mangsa keganasan rumah tangga. Keterpakaian Akta ini tidak hanya terhad kepada isteri malah turut merangkumi suami, bekas suami atau isteri, kanak-kanak, orang dewasa tidak berkeupayaan dan anggota lain keluarga. Statistik PDRM menunjukkan bahawa jumlah kes yang dilaporkan saban tahun meningkat sebanyak 66% iaitu 3,488 kes pada tahun 2012 kepada 5,796 kes pada tahun 2016. Peningkatan jumlah kes yang dilaporkan merupakan salah satu indikator yang menunjukkan bahawa masyarakat secara umum mengetahui dan mempraktikkan hak mereka seperti yang digariskan di bawah Akta ini. Hal ini juga membuktikan bahawa tahap kesedaran masyarakat terhadap kesalahan keganasan rumah tangga turut meningkat. Tuan Yang Dipertua, KPWKM positif terhadap keberkesanan akta-akta ini dalam membendung

kejadian keganasan terhadap wanita dan penderaan serta pengabaian kanak-kanak. Dalam usaha memantapkan Akta Keganasan Rumah Tangga 1994, KPWKM turut mencadangkan supaya Akta tersebut dipinda untuk menambah baik Akta sedia ada dan bagi memastikan Akta ini kekal relevan dengan situasi semasa. Bacaan pertama Rang Undang-Undang Keganasan Rumah Tangga (Pindaan 2017) telah dibuat di Dewan Rakyat pada sesi ini. Cadangan pindaan ini melibatkan lima (5) perkara utama iaitu: (i) memperluaskan tafsiran Keganasan Rumah Tangga untuk turut meliputi tindakan a. menggelapkan harta mangsa sehingga menyebabkan mangsa mengalami kesedihan kerana kerugian kewangan;; b. mengugut mangsa dengan niat untuk menyebabkan mangsa takut akan keselamatan dirinya, atau keselamatan pihak ketiga, atau mengalami kesedihan; c. berhubung dengan mangsa, atau berhubung dengan pihak ketiga tentang mangsa, dengan niat untuk mengaibkan kehormatan mangsa melalui apa-apa cara, elektronik atau sebaliknya. (ii) memperkenalkan Perintah Pelindungan Kecemasan (EPO); (iii) pemberian hak penghunian eksklusif kediaman bersama kepada mangsa; (iv) memperkenalkan program pemulihan; dan (v) penambahbaikan Perintah Perlindungan Interim (IPO) dan Perintah Perlindungan (PO) Sebagai kesimpulan, usaha untuk membanteras kes keganasan rumah tangga dan penderaan kanak-kanak memerlukan kerjasama bersepadu daripada semua pihak iaitu agensi-agensi kerajaan, pihak swasta, pertubuhan bukan kerajaan, ahli akademik dan setiap anggota masyarakat.

